

"...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Başvuru kararının gerekçe bölümü şöyledir:

"Muş Cumhuriyet Başsavcılığının 2011/2021 no.lu iddianamesi ile mahkememizin 2012/20 esasına kayıtlı olan davada, mahkememizce 2012/269 karar numaralı kararı ile beraat kararı verilmiş olup, Muş Cumhuriyet Başsavcılığının 30.05.2012 tarihli temyiz talebi mahkememizin 2012/46 temyiz sırasına kayıt edilerek dosya temyiz incelemesi için Yargıtay'a gönderilmiştir. Ancak dosya Yargıtay'da hiç bir temyiz incelemesinden geçmeksizin, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 29.01.2013 tarih ve 8-2012/203292 sayılı yazısı ile "hükümden sonra yürürlüğe giren 02.07.2012 tarih ve 6352 sayılı Yasanın 77 ila 94 maddelerinde değişiklik yapan hükümlerin uygulanıp uygulanmayacağına değerlendirilmesinde zorunluluk bulunması nedeniyle" mahkememize iade edilmiştir. 6352 sayılı Kanun'un geçici 2. maddesi "Bu Kanunda yapılan değişiklikler karşısında; ilgili suçlardan dolayı açılan ve temyiz aşamasında bulunan dava dosyalarından Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında bulunanlar, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca... hükmü veren mahkemeye gönderilir," şeklindedir.

Anayasa'ya göre yargı yetkisi Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır, Cumhuriyet Başsavcılıklarına mahkeme olma görev ve sıfatının verilmemiştir, ceza yargısı hukukunun hiçbir kurum, kural ve kavramıyla bağdaşmayan bu düzenleme Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verilen dosyaların mahkemelerine iadesine dair kararı bozma kararı niteliğine getirmiştir. Temyiz aşamasında Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı görevi, tebliğname düzenleyerek dosyayı ilgili dairesine göndermektir. Hakimler görevlerinde bağımsız olup, kanuna, hukuka uygun olarak ve vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler, hiçbir organ, makam, mercii veya kişinin yargı yetkisinin kullanılmasında emir ve talimat veremez. Temyiz yargı yetkisini kullanma görevinin mahkeme ile birlikte Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına veren bu yasa normu davaların en az giderle ve süratle sonuçlandırılmasına da engeldir. Yeniden duruşma yapılmak suretiyle tarafların kanuni hakim güvencesinden yoksun kılınmaktadır. 6352 sayılı Kanun'un geçici 2. maddesi suç ve cezalara ilişkin esaslar ile temel hak ve hürriyetleri zedelemesi nedeniyle, Anayasa'nın 6., 9. ve 154. maddelerine aykırıdır.

Zira mahkememiz, herhangi bir bozma kararı olmadığı halde, karar vererek elini çekmiş olduğu dosyayı yeniden esasına kaydedip duruşma açarak ve hükme esas teşkil eden suçla ilgili önceki ve sonraki yasalarda yer alan ilgili tüm hükümleri karşılaştırarak sanık lehine olan yasa hükmünü belirleyecek ve yeniden hüküm verecektir.

Anayasa'nın 6. maddesinde, hiç kimsenin veya organın kaynağını Anayasadan almayan bir devlet yetkisini kullanamayacağı; 9. maddesinde, yargı yetkisinin Türk milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı; 154. maddesinin birinci fıkrasında da, mahkemelerce verilen kararların son inceleme yerinin Yargıtay olduğu hükme bağlanmıştır.

İtiraz konusu 6352 sayılı Kanun'un geçici 2. maddesi, ilk derece mahkemelerince verilip temyiz edilen hükümlerde başlamış olan temyiz sürecini sonlandırarak, Ceza Yargılaması Yasası sistemine uygun olmayan biçimde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığını, ilk hükmün ortadan kalkmasına ve yeni bir hüküm kurulmasına neden olan karar mercii konumuna getirmektedir. Anayasa Mahkemesinin 2005/127 esas sayılı ve 2007/42 karar sayılı 05.04.2007 tarihli kararı da bu yöndedir. Açıklanan nedenlerle 6352 sayılı Kanun'un geçici 2. maddesi, Anayasa'nın 6., 9. ve 154. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.

Esas Sayısı : 2013/92

Karar Sayısı : 2014/6

6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddesi uyarınca itiraz yoluyla incelenmek üzere Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesine karar verildiğinden, başvuru kararımızın asıl, dava dosyamızın onaylı örneği, dizi listesine bağlanarak dosya yazımız ekinde gönderilmiştir."